

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 13.2.2013
COM(2013) 77 final

TOOTEOHUTUSE JA TURUJÄRELEVALVE PAKETT

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE, NÕUKOGULE NING EUROOPA MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEELE

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määruse (EÜ) nr 765/2008 (millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93) rakendamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2013) 35 final}

{SWD(2013) 36 final}

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE, NÕUKOGULE NING EUROOPA MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEELE

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määruse (EÜ) nr 765/2008 (millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93) rakendamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

1. SISSEJUHATUS

Aruandes antakse ülevaade määruse (EÜ) nr 765/2008 (millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93) (ka „määrus”) rakendamise kohta. Määrust kohaldatakse 1. jaanuarist 2010. Selle peamine eesmärk on tagada, et liidu õigusaktidega hõlmatud ühtsel turul olevad tooted vastaksid nende suhtes kehtestatud nõuetele, mis tagavad tervise ja ohutuse ning muude üldiste huvide kõrge kaitsetaseme. Selle jaoks on määrusega kehtestatud akrediteerimise ja turujärelevalve raamistik.

Aruanne koostati koostöös liikmesriikidega standardimise ja vastavushindamispoliitikaga tegeleva kõrgemate ametnike rühma (SOGS) ning ajutise turujärelevalverühma (SOGS-MSG) raames. Samuti hinnatakse käesolevas aruandes ELi poliitika ja õigusaktide nõudeid silmas pidades liidu rahastatavate vastavushindamis-, akrediteerimis- ja turujärelevalvealaste tegevuste olulisust.

2. AKREDITEERIMINE

2.1. Riiklikud akrediteerimisasutused

Määrusega (EÜ) nr 765/2008 kehtestati esimest korda akrediteerimise õiguslik raamistik. Seda kohaldatakse nii vabatahtlikes kui ka reguleeritud valdkondades. Raamistiku eesmärk on tugevdada akrediteerimist kui vastavushindamissüsteemi viimast kontrollitasandit ja suurendada usaldust vastavushindamise tulemuste vastu, vastates seega nii turu kui ka riigiasutuste vajadustele.

Määrusega on riiklike akrediteerimisasutuste jaoks kehtestatud mitmed üldised põhimõtted ja nõuded¹. Need nõuded on kooskõlas asjaomastes ISO/IEC rahvusvahelistes standardites sätestatud üldtunnustatud nõuetega, kuigi mõned nõuded võivad tunduda rangemad ja ulatuda kaugemale kui standardites sätestatud. See on nii nõuete puhul, mille kohaselt liikmesriigis on vaid üks akrediteerimisasutus, akrediteerimine on riigiasutuse tegevus, akrediteerimine on mitteäriline ja mittetulunduslik tegevus ning akrediteerimisasutused ei konkureeri vastavushindamisasutuste ega üksteisega.

¹ Vt määruse artiklid 4, 6 ja 8.

Määruse nõuetele vastamiseks tuli liikmesriikidel oma riiklikke akrediteerimissüsteeme erineval määral muuta. Kui mõnel liikmesriigil oli vaja teha vaid väiksemaid muudatusi, siis teised pidid oma akrediteerimissüsteemi põhjalikult ümber kujundama. Mõnel juhul oli vaja mitu akrediteerimisasutust liita. Kõik liikmesriigid ning EFTA riigid ja Türgi on asutanud riiklikud akrediteerimisasutused².

Ümberstruktureerimise ja määrusega kohandamise protsess on nüüdseks suures osas lõpule viidud, konsolideerimine kestab veel ning mõnel juhul tuleb riiklikke akrediteerimisasutusi riigisiseses kontekstis veel tugevdada.

2.2. Piiriülene akrediteerimine

Määrusega on ette nähtud, et vastavushindamisasutusi tuleb akrediteerida samas liikmesriigis, kus need on asutatud. Kuid on kolm olukorda, mille puhul võib vastavushindamisasutusi akrediteerida mujal.

- (1) Esimesel juhul ei ole asjaomane liikmesriik asutanud akrediteerimisasutust.
- (2) Teisel juhul ei akrediteeri riiklik akrediteerimisasutus seda toimingut, mille akrediteerimist taotletakse.
- (3) Kolmandal juhul ei ole riiklik akrediteerimisasutus läbinud edukalt vastastikust hindamist.

Esimest juhtumit ei ole senini esinenud, kuna kõigis liikmesriikides on riiklik akrediteerimisasutus asutatud. Teine ja kolmas juhtum esinevad sagedamini, kuna mitte kõik riiklikud akrediteerimisasutused ei tee kõiki toiminguid.

Kuigi piiriülase akrediteerimise sätted on üsna selgesõnalised, on viimastel aastatel järjest olulisemaks muutunud mitmes asukohas tegutsevate rahvusvaheliste vastavushindamisasutuste küsimus ning allhanked. Komisjon on üksmeelselt liikmesriikidega vastu võtnud põhimõttelise dokumendi, milles selgitatakse, kuidas akrediteerimisasutused peaksid sellises olukorras tegutsema, eesmärgiga vältida mitmekordset akrediteerimist³. Euroopa akrediteerimiskoostöö organisatsioon (EA) (vt. punkti akrediteerimise infrastruktuuri kohta) on välja andnud juhised, kuidas neid põhimõtteid ellu viia. Mõned väiksemad muudatused põhimõtete rakendamises võivad veel olla vajalikud, kui on saadud juba kogemusi nende juhiste rakendamisel.

2.3. Vastastikune hindamine

Vastastikune hindamine on arvatavasti kõige olulisem vahend, millega tagatakse, et Euroopa akrediteerimissüsteem vastab talle pandud ootustele Euroopa vastavushindamissüsteemi kvaliteedi tagamisel. Vastastikuse hindamise edukas läbimine on akrediteerimistunnistuste vastastikuse tunnustamise eeltingimus.

Seetõttu on riiklike akrediteerimisasutuste range vastastikune hindamine väga oluline määruse korralikuks rakendamiseks. Sellega tagatakse riiklike akrediteerimisasutuste

² Nende kontaktid on komisjoni veebisaidil aadressil: <http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/nando/index.cfm?fuseaction=ab.main>

³ CERTIF 2009-06 Rev. 6.0 Cross Border Accreditation Activities (Vt kaasasolevat komisjoni talituste töödokumenti).

töö kvaliteedi pidev kontroll ning samas on see õppimisprotsessiks nii neile, keda hinnatakse kui ka hindajatele endile. Just vastastikune hindamine on see, mis tõstab akrediteerimise esile ja muudab selle ainulaadseks võrreldes muude hindamismeetoditega vastavushindamisasutuste pädevuse ja tegevuse hindamiseks. Järgmine eesmärk on veelgi tugevdada vastastikuse hindamise protsessi, suurendada koolitatud ja kogenud vastastikuse hindamise läbiviijate kättesaadavust ning ühtlustada veelgi meetodeid, eriti reguleeritud sektoris.

2.4. Euroopa akrediteerimise infrastruktuur

Nagu määruses on sätestatud, tunnustas komisjon Euroopa akrediteerimiskoostöö organisatsiooni (edaspidi „EA”) Euroopa akrediteerimisinfrastruktuurina⁴. Seejärel sõlmis komisjon EAga lepingu, milles määrati kindlaks EA täpsed ülesanded, rahastamiseskirjad ja järelevalvesätted.

2009. aasta aprillis kirjutasid komisjon, EFTA, liikmesriigid ja EA alla üldistele koostöösuunistele, mis rõhutab nende poliitilist kohustust teha tihedat koostööd määruse akrediteerimispeatüki edukal rakendamisel⁵. Sellega väljendavad nad ühist arusaama sellest, kui tähtis on akrediteerimine Euroopa majandusele ja samuti selle toetav roll mitme Euroopa tegevuspõhimõtte ja vastavate õigusaktide jaoks. Koostöösuunistes on sätestatud akrediteerimise konkreetset poliitilised eesmärgid, et see täidaks määruses püstitatud eesmärgi.

2010. aasta juunis kirjutasid komisjon ja EA alla partnerluse raamlepingu aastateks 2010–2014. Selle lepingu kohaselt antakse EAle rahalist toetust määrusega ettenähtud ülesannete täitmiseks ja juhistes täpsustatud eesmärkide saavutamiseks. ELi rahalist toetust antakse järgmiste EA tegevuste jaoks: vastastikuse hindamissüsteemiga seotud tehniline töö, teabe edastamine huvitatud isikutele ja asutuse osalemine akrediteerimise valdkonna rahvusvaheliste organisatsioonide töös, kaastööde koostamine ja ajakohastamine juhiste jaoks, mis käsitlevad selliseid valdkondi nagu akrediteerimine, komisjoni teavitamine vastavushindamisasutustest, vastavushindamine ja turujärelevalve, tegevus kolmandate riikide abistamisel⁶.

Partnerluse raamlepingus on kokku lepitud võimalus anda aastane tegevustoetus EA ja selle sekretariaadi jooksva töö jaoks. Aruande kirjutamise ajaks on EA-le jooksvate ülesannete täitmiseks välja makstud kaks aastast toetust summas 375 000€, mis on umbes 40 % EA kogu eelarvest.

Sellega toetati vastastikuse hindamissüsteemiga seotud tegevust ja selle haldamist. 2010–2011 tehti selle süsteemi raames 32 hindamist, mille hulgas olid riiklike akrediteerimisasutuste eelhindamised, esmased hindamised, ümberhindamised ja erakorralised hindamised ning kaheksa koolitust. Samuti on käivitatud üldine vastastikuse hindamissüsteemi täiustamise protsess, mille käigus on esitatud mitmeid ettepanekuid, mis on praegu arutlusel.

⁴ Vt määruse artikkel 14.

⁵ Üldised suunised Euroopa akrediteerimiskoostöö organisatsiooni ja Euroopa Komisjoni, Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni ja riiklike pädevate asutuste vahelise koostöö jaoks, ELT 2009/C 116/04: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2009:116:0006:0011:ET:PDF>

⁶ Vt määruse artikkel 32.

Lisaks on EA horisontaalne ühtlustuskomitee, labor ning sertifitseerimise ja kontrolli komiteed edendanud ühist arusaama akrediteerimise läbiviimisest ning toetanud akrediteerimist asjaomastes reguleeritud sektorites. Selle tulemusena on välja antud mitmeid juhenddokumente⁷.

Samuti on EA aktiivselt taganud komisjoni teenistustele tehnilist kompetentsust akrediteerimise lisamiseks õigusaktide eelnõudesse või kehtivate valdkondlike õigusaktide rakendamiseks⁸.

Lisaks on EA oma nõuandekogu kaudu teinud koostööd huvirühmadega ja täitnud oma kohustust osaleda rahvusvahelistes akrediteerimisorganisatsioonides ILAC/IAF, osaledes nende vastastikuse hindamise protsessis ja erinevates töögruppides. EA on ka tugevdanud suhteid kolmandate riikidega, võttes EFTA ja kandidaatriikide riiklike akrediteerimisasutusi vastu täieõiguslikeks liikmeteks ning kirjutades alla assotsieerimislepingutele Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikide riiklike akrediteerimisasutustega. EA-l on praegu 35 täieõiguslikku liiget ja 13 toetajaliiget⁹.

Lisaks iga-aastasele toetusele on EAga sõlmitud partnerluse raamlepingus ette nähtud ka toetuste võimalus konkreetsete projektide jaoks. Senini ei ole seda võimalust kasutatud.

Koostöö EAga on olnud kokkuvõttes väga viljakas. On tehtud märkimisväärsed jõupingutusi, et kohaneda akrediteerimise jaoks muutunud olukorraga, mis tuleneb määruse jõustumisest ja sellega seoses EA uuest rollist Euroopa akrediteerimise infrastruktuurina. Seniseid saavutusi tuleks edasi kindlustada, et jätkuvalt tugevdada akrediteerimise tähtsust Euroopa vastavushindamissüsteemi viimase kontrollitasandina. Kuna akrediteerimist kasutatakse järjest enam ELi õigusaktide tarbeks, võib sellega kaasneda EA-le kättesaadavate ressursside ja rahalise toetuse ülevaatamine.

2.5. Akrediteerimine teavitamise toetamiseks

Määruses on väga selgelt öeldud, et konkreetse õigusakti kohase teavitamise eesmärgil eelistatakse vastavushindamisasutuste tehnilise pädevuse tõendamisel akrediteerimist, mis on lõppkokkuvõttes tunnustus asutuse võimekusele hinnata toote vastavust asjaomase määruse või direktiivi nõuetele.

Akrediteerimise eeliseks on läbipaistvus ja standarditel põhinev tegevus ning vastastikuse hindamise protsess tagab võrreldava kvaliteeditaseme hoidmise. Teavituste korral, mis ei põhine akrediteerimisel, ei ole see nii. Seetõttu on komisjon üksmeelselt liikmesriikidega andnud välja juhised selle kohta, milline teave peab

⁷ <http://www.european-accreditation.org/content/publications/pub.htm>

⁸ EA tegevus ei piirdu ainult ettevõtluse ja tööstuse peadirektoraadiga, vaid ulatub ka teistesse peadirektoraatidesse (teiste hulgas järgmistesse: DG SANCO, DG AGRI, DG ENV, DG MOVE, DG CLIMA). Parimaks näiteks võiks olla koostöö uue Euroopa Liidu heitkogustega kauplemise akrediteerimise ja kontrolli määruse alal, mille puhul EA tegi tihedat koostööd DG ENTRi ja DG CLIMAgaga, et leida kõnealuse õigusakti vajadustele sobiv lahendus. (Komisjoni 21. juuni 2012. aasta määrus (EL) nr 600/2012, milles käsitletakse kasvuhoonegaaside heite- ja tonnkilomeetriaaruannete tõendamist ja tõendajate akrediteerimist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ, EMPs kohaldatav tekst).

⁹ <http://www.european-accreditation.org/content/ea/members.htm>

sisalduma akrediteerimata esitatud teavituses¹⁰. Kuna akrediteerimata teavitustega ei kaasne alati nõuetekohased dokumendid ning liikmesriikidel ja komisjonil on pikem aeg vastuväidete esitamiseks, siis võib teavitamisprotsess sellistel juhtudel olla üsna veniv ja vaevaline.

Akrediteerimine teavitamise eesmärgil erineb liikmesriigiti ja valdkonniti. Mõnes liikmesriigis on akrediteerimine teavitamise eesmärgil kohustuslik, kuid teistes võidakse kasutada väga erinevaid meetodeid. 2009. aasta lõpuks, enne määruse jõustumist, oli 2249 teavitusest 1089 akrediteerimata ja 1118 akrediteeritud, kuid 2012. juuniks oli esitatud 3106 teavitust, millest 861 olid akrediteerimata ja 2196 akrediteeritud. Seega on akrediteerimine edukalt muutumas teavitamise toetamisel järjest olulisemaks. Seetõttu on vajalik tihedam suhtlus riiklike asutuste ja akrediteerimisasutuse vahel.

2.6. Juhenddokumendid

Komisjon on üksmeelselt liikmesriikidega andnud välja juhenddokumendid, mis on sätestatud kaasnevas komisjoni töödokumendis.

2.7. Väljakutsed

Kuigi määrusega on akrediteerimise jaoks kehtestatud põhjalik õiguslik raamistik, on tulevaste aastate peamiseks väljakutseks määruse akrediteerimispeatüki rakendamisel akrediteerimissüsteemi kindlustamine ja tugevdamine ning teadlikkuse tõstmine ja parem arusaamine akrediteerimisest tulenevast kasust. Selleks on lisaks mitmetele akrediteerimisega seotud juriidilistele küsimustele vaja veelgi tugevdada vastastikuse hindamise süsteemi, et see oleks peamiseks vahendiks sertifikaatide jätkuva kvaliteedi tagamiseks kogu ELis. Lisaks tuleb teavitamise eesmärgil tehtavale akrediteerimisele pöörata rohkem tähelepanu ja kasutada seda süstemaatilisemalt ELis õigusaktides juhtudel, kus on ette nähtud vastavushindamine ja vastavushindamisasutuste määramine. Selleks võib olla ka vajalik, et komisjon ja EA töötaksid välja valdkondlikud akrediteerimisskeemid tagamaks, et vastavushindamisasutused vastaksid erinõuetega valdkondades liidu ühtlustamisõigusaktides nõutavale pädevustasemele¹¹.

3. LIIDU TURUJÄRELEVALVE RAAMISTIK TOODETE JAOKS

Selles osas võetakse kokku olukord määruse (EÜ) nr 765/2008 nende sätete rakendamisel, mis käsitlevad ühtsel turul ringlevate ühtlustatud toodete turujärelevalve raamistiku loomist. See peatükk täiendab teavet, mis on esitatud tarbekaupade ohutuse määrust ja turujärelevalve määrust käsitlevate komisjoni ettepanekutega kaasnevas mõjuhinangus.

3.1. Nõuded turujärelevalve korraldamiseks liikmesriikides

Määrusega on sätestatud konkreetsed nõuded turujärelevalve korraldamiseks liikmesriikides alates 2010. aastast. Enamik liikmesriike on parandanud oma

¹⁰ CERTIF 2010-08 Rev.1 Notification without Accreditation (määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 5 lõige 2).

¹¹ Vt määruse artikli 13 lõige 3.

haldussüsteeme ja kehtestanud konkreetsed lahendused nende nõuete täitmise tagamiseks. Liikmesriikide vastuseid määruse rakendamise kohta esitatud küsimustikule võib kokku võtta järgmiselt¹².

- *Asutuste vastutusala ja nimi.* Kuna enamikus liikmesriikides oli asjaomaste riiklike õigusaktidega juba kehtestatud turujärelevalve menetlused, oli neil määruse rakendamiseks vaja teha vaid väikesi muudatusi (näiteks luua programm turujärelevalve tugevdamiseks).
- *Turujärelevalveasutuste vaheline side ja koordineerimine* erineb liikmesriigiti. Mõnikord põhinevad sidekanalid mitteametlikul kokkuleppel või toimub side turujärelevalvet koordineeriva asutuse kaudu, läbi uue õigusraamistiku rakendamise eest vastutava tööühma või läbi turujärelevalvekomitee.
- *Kaebustega tegelemise menetlus.* Juba enne määruse jõustumist oli enamikus liikmesriikides kehtestatud süsteem kaebuste jaoks. Kuigi neid süsteeme ajakohastatakse korrapäraselt, märkis suurem osa liikmesriike, et neid saab veelgi paremaks muuta.
- *Õnnetusjuhtumite ja tervisekahjustuste jälgimise menetlus.* Mõnede liikmesriikide arvates on vaja parandada õnnetuste andmete süsteemi ning see võiks põhineda praegusel ELi õnnetuste andmebaasil.
- *Turujärelevalveasutuste volituste tugevdamine.* Asutuste volitused vastasid enamjaolt määruse nõuetele ja liikmesriigid tegid vaid väiksemaid muudatusi. Mõned liikmesriigid pidid määruse nõuetele vastamiseks muutma kehtivaid riiklikke õigusakte.
- *Turujärelevalveasutuste rahaliste ja inimressursside tugevdamine.* Eelarvepiirangute tõttu vähendati enamikus liikmesriikides turujärelevalve jaoks ette nähtud rahalisi ja inimressursse. Ainult mõnes liikmesriigis ei peetud kuni siiani suuremaid muudatusi vajalikuks.
- *Trahvid ettevõtjatele.* Trahvid nõudeid mittetäitvatele ettevõtjatele olid olemas juba enne määruse jõustumist, kuid turujärelevalveasutuste uute pädevuste tõttu tuli neid teatavates liikmesriikides veidi muuta.

2010. aasta alguses teavitasid kõik liikmesriigid, Island ja Türgi komisjoni oma turujärelevalveasutustest ja nende pädevusvaldkondadest, nagu määruks on nõutud¹³. Need teavitused annavad hea ülevaate ülesannete ja vastutuse jaotamisest ühtlustatud kaupade turujärelevalve valdkonnas, sealhulgas asjakohased kontaktandmed. Teavitused on avaldatud komisjoni veebisaidil¹⁴ ja aitavad kindlasti kaasa ELi riiklike turujärelevalveasutuste läbipaistvusele.

¹² Vastuste täielik ülevaade on esitatud kaasas olevas komisjoni talituste töödokumendis.

¹³ Vt artikkel 17.

¹⁴ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/regulatory-policies-common-rules-for-products/market-surveillance-authorities/index_en.htm.

3.2. Riiklikud turujärelevalve programmid

Määruse kohaselt¹⁵ peavad liikmesriigid kehtestama oma turujärelevalve programmid ning rakendama ja ajakohastama neid. Samuti peavad nad edastama kõnealused programmid teistele liikmesriikidele ja komisjonile ning tegema need avalikkusele interneti teel kättesaadavaks. Nende programmide eesmärk on anda teistele asutustele ning kodanikele teada, kuidas turujärelevalve toimib, millistes valdkondades, millal ja kus seda tehakse. Seega sisaldavad riiklikud programmid teavet turujärelevalve üldise korralduse kohta riiklikul tasandil (nt koordineerimismehhanismid erinevate asutuste vahel, neile eraldatud ressursid, töömeetodid jne) ning konkreetsete sekkumisvaldkondade kohta (nt tootekategooriad, ohukategooriad, kasutajate tüübid jne).

Suurem osa liikmesriike on 2010., 2011. ja 2012. aastal komisjonile edastanud oma riiklikud (üldised ja valdkondlikud) programmid ja vajalikud parandused (vt tabel 1). Komisjon avaldas 2012. aastal oma veebisaidil liikmesriikidelt, Islandilt ja Türgilt saadud kõige uuemate riiklike programmide mittekonfidentsiaalse originaali ja nende tõlked¹⁶.

Liikmesriikide jõupingutusi võib hinnata üldiselt väga positiivseks, hoolimata asjaolust, et mõned riigid on pööranud rohkem tähelepanu turujärelevalve üldist korraldust käsitlevale teabele, samas kui teised on eelistanud teavet valdkondlike tegevuste kohta, nii et saadud teave ei ole alati täielikult võrreldav. Selgitused selle kohta, kuidas liikmesriigid on korraldanud koostöö ja koordineerimise erinevate asutuste vahel ja tolliga, võiksid olla täpsemad.

Komisjon aitas liikmesriike määruse kõnealuste sätete rakendamisel eelkõige sellega, et pakkus välja ühtse vormi valdkondlike programmide jaoks. See lihtsustab märgatavalt riikliku teabe võrreldavust konkreetse toote või õigusakti valdkonnas ning võimaldab turujärelevalveasutustel kavandada piiriülest koostööd ühiste huvide valdkonnas.

Tabel 1: Riiklikud turujärelevalve programmid – seis aastatel 2010–2012

Riik	Programmi liik¹⁷	2010	2011	2012
Austria	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Belgia	Üldine *	x	x	x
Bulgaaria	Üldine *	x	x	x
Küpros	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Tšehhi Vabariik	Valdkondlik	x	x	x
Taani	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Eesti	Üldine ja valdkondlik	x	x	x

¹⁵ Vt artikli 18 lõige 5.

¹⁶ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/regulatory-policies-common-rules-for-products/national-market-surveillance-programmes/index_en.htm

¹⁷ Tabelis kajastub eelkõige 2012. aastal järgitud lähenemisviis.

<i>Riik</i>	<i>Programmi liik¹⁷</i>	<i>2010</i>	<i>2011</i>	<i>2012</i>
Soome	Valdkondlik	x	x	x
Prantsusmaa	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Saksamaa	Üldine *	x	x	x
Kreeka	Üldine	x	x	x
Ungari	Valdkondlik	x	x	x
Iirimaa	Üldine *	x	x	x
Itaalia	Üldine	x	x	x
Läti	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Leedu	Valdkondlik	x	x	x
Luksemburg	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Malta	Valdkondlik	x	x	x
Madalmaad	Valdkondlik	x	x	x
Poola	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Portugal	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Rumeenia	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Slovakkia	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Sloveenia	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Hispaania	Valdkondlik	--	x ¹⁸	x
Rootsi	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Ühendkuningriik	Üldine ja valdkondlik	x	x	x
Island	Üldine	x	x	x
Türgi	Üldine	x	x	x

* Programm hõlmab ka mõningast teavet konkreetsete valdkondade kohta, kuid see ei ole detailne.

3.3. Tõsist ohtu kujutavad tooted

Määrusega on liikmesriikidele pandud üldine kohustus tagada, et tooted, mis võivad kahjustada kasutajate (tarbijate või töötajate) tervist või ohutust või mis ei vasta ELi ühtlustamisõigusaktides sätestatud tootenõuetele, kõrvaldatakse turult, keelatakse või nende kättesaadavust piiratakse¹⁹. Lisaks on sätestatud, et kui asjakohase

¹⁸ Ainult piiratud hulga toodete kohta

¹⁹ Vt artikkel 16.

riskihindamise alusel on tuvastatud, et tooted kujutavad endast tõsist ohtu, peavad liikmesriigid kiire teabevahetuse süsteemi RAPEX kaudu komisjoni viivitamatult teavitama võetud meetmetest²⁰.

RAPEXi süsteemile osutamine määruses tunnustab sellise teabevahetusmehhanismi olulisust ühtse turu järelevalve jaoks ning selle mehhanismi seost konkreetsete toodetega seotud määrustega. RAPEXi süsteemile osutamine on avaldanud mõju sellele, et RAPEXi teate saatmise kohustus on laienenud kõigile ELi ühtlustamisõigusaktidega reguleeritavatele kaupadele, sealhulgas professionaalselt kasutatavatele toodetele (nt tööstusseadmed) ja toodetele, mis võivad kahjustada muid üldisi huve kui tervist ja ohutust (nt keskkonda, julgeolekut, äritehingute ausust jne).

Selline laienemine on eelkõige kaasa aidanud töötajate²¹ ja keskkonna²² kaitsele, kuigi uute teadete arv on määruse rakendamise esimese kahe aasta jooksul olnud üsna piiratud. Peale üldise tooteohutuse direktiivi kohaselt esitatud RAPEXi teadete sai komisjon 2010. aastal kakskümmend määruse (EÜ) nr 765/2008 alusel tehtud teavitust (seitse neist olid seotud tõsise ohuga); 2011. aastal sai komisjon kakskümmend viis sellist teavitust (17 neist olid seotud tõsise ohuga)²³. Ühtekokku üheksa liikmesriiki edastasid teavitusi professionaalsete kaupade ja toodete kohta, mis võivad kahjustada muid üldisi huve kui tervist ja ohutust.

Viimasel ajal on saadud teavituste hulk suurenenud; 2012. aastal valideeris komisjon kokku 37 teavitust, millest 31 olid seotud tõsise ohuga. Ka lisandus veel üks teavitusi edastav liikmesriik. On oodata, et need arvud aja jooksul suurenevad, kuna liikmesriigid muutuvad professionaalsete toodete valdkonnas proaktiivsemaks ja kohandavad oma tavasid RAPEXi laiema haardega.

Komisjonilt on määruse rakendamine nõudnud mõningaid pingutusi, et koordineerida vajalikku kompetentsust uute teadete hindamiseks ning kohandada töömeetodeid süsteemi laiema haardega. Uue RAPEXi teadete IT-platvormi GRAS-RAPEX²⁴ valmimine oli suur edasimineku uute teadete käsitlemisel.

3.4. Sobiv riskihindamismeetod

Määruse rakendamise raames, mida teostati läbi SOGS-rühma, asutas komisjon 2011. aastal liikmesriikide ekspertidest koosneva riskihindamistöökonna. Töökonna ülesanne oli leida sobiv meetod riski hindamiseks kõigi toiduks mittekasutatavate

²⁰ Vt artiklid 20 ja 22. RAPEX on kiirhoiatussüsteem, mis on asutatud üldise tooteohutuse direktiivi artikli 12 alusel.

²¹ Näiteks võib tuua teate põllumajanduses kasutatava söödasegisti kohta, mis põhjustas teavitanud riigis surmajuhtumi ning mis ei vastanud masinaid käsitleva direktiivi 2006/42/EÜ nõuetele; teise näitena võib tuua teated mitmete ohtlike professionaalsete tööriistade kohta, mis ei vastanud madalas pingevahemikus kasutatavaid elektriseadmeid käsitleva direktiivi 2006/95/EÜ nõuetele.

²² Näiteks teated mitmete isikukaitsevahendite ning mänguasjade pakendite kohta, mille kaadmiumisisaldus ületas REACH-määruses (EÜ) nr 1907/2006 lubatud taseme, ning teated ilutulestike kohta, mis sisaldasid püsivaid orgaanilisi saasteaineid.

²³ Üksikasjalikumad teavet nende teadete kohta (teavitanud liikmesriigid, tooteliigid jne) saab RAPEXi 2010. ja 2011. aasta aruannete peatükist 2.3: http://ec.europa.eu/consumers/safety/rapex/key_docs_en.htm.

²⁴ GRAS-RAPEX asendas rakenduse RAPEX-REIS 29. mail 2012. Uuel IT-platvormil on arenenumad funktsioonid, mille hulgas on ka rippmenüüd, mis võimaldavad RAPEXi kontaktpunktidel üles laadida teavet professionaalsete toodete ja muude kui tervise- ja ohutusega seotud riskide kohta.

toodete puhul ja kõigi ohtude puhul, mis jäävad ühtlustamisõigusaktide reguleerimisalasse. Olemasolevates RAPEXi suunistes²⁵ on juba ette nähtud riskihindamismeetod tarbekaupadele, mis on liikmesriikide jaoks kindlasti oluliseks juhiseks. Töökonnal paluti hinnata: i) kas olemasoleva metoodikaga, mis peamiselt keskendub ühtlustamata toodetele, oleks võimalik võtta arvesse ühtlustatud kaupadele õigusaktides kehtestatud nõudeid; ii) kuidas käsitleda vajadust hinnata riski muudele üldistele huvidele kui tervis ja ohutus.

Projekti lõpus jõudis riskihindamistöökond otsusele, et RAPEXi suunistes ettenähtud metoodika on heaks aluseks, kuid parandada tuleks selle sobivust ühtlustatud valdkonna jaoks, lisades sellesse selged viited toodete olulistele nõuetele ja asjakohastele ühtlustatud standarditele. Lisaks tuleks kohandada metoodika väljendusviisi laiemate üldiste huvide jaoks, keskendudes mõistele „kahju”, mitte „vigastus”²⁶.

3.5. Üldine abistav infosüsteem - ICSMS

Määruse kohaselt peab komisjon välja töötama turujärelevalvetoimingute ja programmidega seotud küsimuste üldise arhiveerimis- ja teabevahetussüsteemi ja haldama seda²⁷.

Komisjoni eksperdid uurisid võimalikke alternatiive (omandada olemasolev programm, arendada välja uus programm jne) ning jõudsid järeldusele, et kõige asjakohasem lahendus on omandada programm ICSMS (Information and Communication System for Market Surveillance – turujärelevalve teabe- ja sidesüsteem), mis on ainus omataoline juba toimiv teabesüsteem. Sellel hetkel kasutas 12 ELi/EFTA liikmesriiki (Austria, Belgia, Eesti, Küpros, Luksemburg, Madalmaad, Malta, Rootsi, Saksamaa, Sloveenia, Šveits ja Ühendkuningriik) seda süsteemi turujärelevalveasutuste sidevahendina teabe edastamiseks konkreetseid tooteid käsitlevate uurimuste kohta ju muudeks sarnasteks tegevusteks.

2011. aasta novembris sõlmis komisjon kokkuleppe ICSMS-AISBLga (ICSMSi kasutavate ELi/EFTA liikmesriikide turujärelevalveasutuste ühendus) ja LUBWga (Baden-Württembergi keskkonnaministeeriumi alluvuses olev keskkonna mõõtmisega tegelev agentuur, mis on ICSMSi füüsiline haldaja) ICSMSi ostmise kohta 1 940 940 euro eest. Lepingu kohaselt võtsid ICSMS-AISBL ja LUBW kohustused:

- kanda komisjonile üle ICSMSi intellektuaalomandi õigused;
- integreerida liikmesriigid, mis veel ei ole ICSMSi liikmed, ja teha koolitusi uute ICSMSi liikmesriikide kasutajatele. Esimesed koolitused toimusid 2012. aasta mais-juunis;
- anda tehnilist tuge ja abi kõigile ICSMSi kasutajatele (sealhulgas kasutajatugi);
- hallata ICSMSi igapäevaselt ning tagada teenuse kvaliteet;

²⁵ Vastu võetud komisjoni 16. detsembri 2009. aasta otsusega 2010/15/EL, ELT L 22, 26.1.2010, lk. 1, http://ec.europa.eu/consumers/safety/rapex/docs/rapex_guid_26012010_et.pdf.

²⁶ Dokument SOGS-MSG N031Rev1 või CERTIF 2012-01 Rev1.

²⁷ Vt määruse artikkel 23.

- kanda komisjonile üle ICSMSiga seotud oskusteave.

ICSMS, mis toetub internetile, annab turujärelevalveasutustele võimaluse laiaulatuslikuks teabevahetuseks. Süsteem võimaldab kasutajate vahel kiiresti ja tulemuslikult jagada katsetulemusi, toote identifitseerimisandmeid, fotosid, teavet ettevõtja kohta, riskihindamisi, sealhulgas ohuandmeid, teavet õnnetuste kohta ning järelevalveasutuste poolt võetud meetmeid.

ICSMS koosneb sisemisest ja avalikust kasutusala. Sisemine kasutusala on ette nähtud turujärelevalveasutuste jaoks. Seda saavad kasutada ka tolliasutused ja ELi ametnikud. Siin on kogu kättesaadav teave (toote kirjeldus, katsetulemused, võetud meetmed jne). Avalik kasutusala on ette nähtud tarbijate ja ettevõtjate jaoks. Avalikkusele kättesaadavas teabes on esitatud ainult andmed, mis viitavad tootele ja selle nõuetele mittevastavusele, kuid seal ei ole sisedokumente (nt turujärelevalveasutuse ja tootja/importija vahelist kirjavahetust).

ICSMSi on kogutud juba üle 47 500 toote katsetulemused ja selles on loetletud üle 650 turujärelevalveasutuse EMP riikides rohkem kui 45 direktiivi jaoks. Kasutajakontode arv on 3 600. ICSMSis võivad sisemised ja avalikud kasutajad teha konkreetseid otsinguid. Otsingut saab teha näiteks üksikute toodete kaupa või terve tooterühma katsetulemuste kaupa. Võib saada katsetulemusi konkreetsete riikide toodete kohta. Samuti saab leida teavet toodete kohta, mis on reguleeritud teatavate direktiividega, samuti teavet kaitseklauslitega teadete ja RAPEXi teadete kohta, teavet tootjatele, importijatele ja vahendajatele. Konfidentsiaalsus on kaitstud juurdepääsu autoriseerimise süsteemiga.

Iga turujärelevalveasutus saab sisestada andmeid toodete kohta, mida on uuritud, kuid mida andmebaasis veel ei ole, ning saab lisada märkusi andmebaasis juba olevate toodete andmefaili, s.o tagasisidet turujärelevalveasutuse tegevuse kohta seoses uuritud toodetega. Lisaks on olemas võimalus kanda vastutus toote eest ühelt asutuselt üle teisele, nn teatepulga üleandmine, ning seda kasutatakse laialdaselt.

ICSMSi lepingut on praegu veel vara hinnata, kuna leping sõlmiti 2011. aasta novembris ja süsteemi levitamine neisse ELi riikidesse, mis ei olnud varem selle liikmed, on alles alanud. Arvestades ICSMSi võimalusi, on leping siiski kasulik nii komisjonile kui ka kõigile asjaomastele huvirühmadele (riigiasutused, tootjad, kodanikud). Määrusega kehtestatud üldine abistav infosüsteem peab olema poliitiline vahend, mis lihtsustab turujärelevat kogu Euroopa Liidus, eelkõige seeläbi, et suurendab riikide tasandil tehtud uuringute tulemuslikkust ja sidusust.

ICSMSi kasutavate ekspertide sõnul annab teabevahetus katsetulemuste ja uuringute kohta turujärelevalveasutustele järgmised eelised:

- kiire sekkumine: teavet ohtlike toodete kohta saab edastada kohe ja saab võtta kohesed meetmed;
- tõrje: ettevõtjate seas olevad „mustad lambad” avastatakse kiiremini ja neid karistatakse tõhusamalt;
- töö dubleerimise vältimine: ühe turujärelevalveasutuse katsetulemused saavad otsekohe kättesaadavaks kõigile teistele liikmesriikidele;

- võimalus koostada statistikat sektori, toote jne alusel;
- kaetud on kõik toodete nõuetele mittevastavusega seotud küsimused.

Lisaks on ICSMS kasulik platvorm Euroopa turujärelevalvepoliitika rakendamiseks, kuna ta on aluseks järgnevale:

- kahtlaste toodete vastaste laiulatuslike turulesekkumiste koordineerimine;
- parimate tavade täiustamine, üldise teabe ja kogemuste vahetamine;
- turujärelevalve ühtse käsitlemise vastuvõtmine eri riikides (sellega hoitakse ära konkurentsimoonutused);
- ELi turujärelevalveteavet sisaldava entsüklopeedia kättesaadavus;
- kodanikele mõeldud teave nõuetele mittevastavate toodete kohta ja pädevate asutuste kontaktandmed²⁸.

3.6. Halduskoostöö toetamine

Määrusega (EÜ) nr 765/2008 on komisjonile antud õiguslik alus anda liikmesriikidele finantsabi ja toetust seoses turujärelevalvealase halduskoostöö (ADCO) rühmade tegevustega²⁹.

Turujärelevalvealase halduskoostöö rühmade peamine eesmärk on tagada direktiivide tehniliste sätete korrektne ja ühetaoline kohaldamine (sertifitseerimismenetlused) ning seada sellega piirid liikmesriikide piirangutele nõuetele vastavaks tunnistatud toodete turule laskmisel.

Praegusel hetkel tegutseb 20 ADCO rühma. Neil on umbes 40 koosolekut aastas, kus kaetakse sellised valdkonnad nagu ehitus, mänguasjade ohutus, müra, pürotehnika, raadio- ja telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmed, elektromagnetiline ühilduvus, madalpingeseadmed, meditsiiniseadmed, plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatav varustus ja kaitsesüsteemid, surveadmed ja transporditavad surveadmed, masinad, liftid, köisraudteed, isikukaitsevahendid, ökodisain, energiamärgistus, mõõteseadmed ja mitteautomaatkaalud ning väikelaevad. Koosolekutel osalevad riiklikud turujärelevalveasutused, kes on ka koosolekutel eesistujateks. Ka komisjon on rühmades esindatud.

On tähele pandud, et ADCO rühmade koosolekutel osalemine erineb sektoriti. Peamine põhjus väheseks osalemiseks mitmes rühmas on rahaliste vahendite puudus, et katta esindajate reisi- ja majutuskulud. Teisest küljest ei taotle mõned turujärelevalveasutused rühma eesistujaks olemist, kuna neil puuduvad rahalised vahendid koosolekute korraldamiseks.

²⁸ Vt artikli 19 lõige 2.

²⁹ Vt artikli 32 lõige 1 punkt e.

4. ELI TURULE SISENEVATE TOODETE KONTROLLIMINE

Määruses (EÜ) nr 765/2008 on sätestatud ka õigusraamistik välispiiri kontrolli jaoks³⁰. Nende sätete üldine eesmärk on tagada, et liikmesriigid oleksid kehtestanud asjakohased mehhanismid kontrollimaks, et kolmandatest riikidest ELi turule sisenevad tooted vastaksid liidu õigusaktides sätestatud nõuetele. Sel eesmärgil on määruses sätestatud peamised põhimõtted välispiiri kontrolli korraldamise kohta, toodete vabasse ringlusse lubamise või selle keelamise kohta ning kõigi asjaga seotud ametiasutuste koostöö kohta nende kahe ülesande täitmisel. Need sätted tulenevad nõukogu määrusest (EMÜ) nr 339/93,³¹ mis tunnistati kehtetuks määrusega (EÜ) nr 765/2008.

4.1. Rakendamine liikmesriikides

Liikmesriigid on rakendanud piirikontrolli sätteid järgmiselt:

- nad on tõhusa piirkontrolli arendamiseks kehtestanud ühtse kontaktpunkti;
- nad on eraldanud piirkontrolli jaoks rahalisi vahendeid;
- nad on töötanud välja põhimõtted, kuidas piirikontrolli teostada;
- nad on laiendanud piirkontrolli, et katta rohkem piiriületuskohti;
- nad on taganud piirikontrolli sihipärasuse ja selle, et kaubavahetuse lihtsustamine ei kannaks kahju;
- nad on sõlminud koostöö tugevdamiseks piirikontrolli valdkonnas kirjalikke kokkuleppeid tolli- ja turujärelevalveasutuste vahel;
- nad on parandanud koostööd tolli- ja turujärelevalveasutuste vahel (nt parandanud teabevahetust, tugevdanud koostööd kolmandate riikide turujärelevalveasutustega);
- nad on aidanud tollikontrolli tegevaid tolliametnikke;
- nad on teinud riskianalüüse või aidanud kaasa nende tegemisel;
- nad on ühtlustanud tollimeetmeid;
- nad on koolitanud tolliametnikke.

4.2. Komisjoni suunised

Määruse (EÜ) nr 765/2008 rakendamise lihtsustamiseks koostas komisjon koos liikmesriikidega suunised impordikontrolli kohta toodete ohutuse ja nõuetele vastavuse valdkonnas³². Need suunised on tolli- ja turujärelevalveasutustele töövahendiks, mis aitavad neil parandada koostöömeetodeid ja head haldustava. Samal ajal keskendutakse suunistes praktilistele probleemidele, mis tekivad tollil tooteohutuse ja nõuetele vastavuse kontrollimisel.

Suunised koosnevad üld- ja eriosast. Üldosa on vajalik, et mõista asjaomaseid kohaldatavaid ELi õigusakte ja eelkõige ohutus- ja vastavuskontrolli ning asjaomaste riiklike asutuste vahelise koostööga seotud kohustusi. Suuniste eriosa sisaldab praktilisi vahendeid tolliametnikele, nagu infolehed ja üksikute tooterühmade kontrollnimekirjad, mille eesmärk on kontrollimist lihtsustada.

³⁰ Vt artiklid 27, 28 ja 29.

³¹ Nõukogu 8. veebruari 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 339/93 kolmandatest riikidest imporditud toodete tooteohutuse eeskirjadele vastavuse kontrolli kohta (EÜT L 40, 17.2.1993, lk 1).

³² http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/publications/info_docs/customs/product_safety/guidelines_et.pdf.

Komisjon koordineerib liikmesriikide tööd juhiste levitamiseks ja riiklikul tasandil kasutamiseks. Samuti on komisjon hõivatud laiaulatusliku riikide külastuse programmiga, mille käigus soovitakse anda riigiametnikele võimalikult mitmekülgseid juhiseid ja vastata nende konkreetsetele küsimustele.

Kõiki nimetatud algatusi rahastatakse programmi „Toll 2013” kaudu³³.

5. CE-MÄRGIS JA VASTAVUSHINDAMINE

Komisjon on viimastel aastatel tähele pannud, et ettevõtjate, eriti VKEde seas puudub arusaamine CE-märgise tähendusest. Sel põhjusel on määruses (EÜ) nr 765/2008 sätestatud üldised põhimõtted, millele CE-märgis toetub. Sellega seoses võttis komisjon Euroopa Parlamendi ettepanekul ja määruse rakendamise osana endale ülesande korraldada CE-märgist käsitlev teabekampaania, mis oli suunatud eelkõige ettevõtjatele (keskendudes VKEdele), kuid ka riigiasutustele ja tarbijatele.

5.1. CE-märgise teabekampaania

CE-märgise teabekampaania eesmärk oli tõsta huvirühmade teadlikkust CE-märgise kohta. Kampaaniat rahastati 2009. aastal ettevõtluse ja uuendustegevuse programmi kaudu ja selle kogumaksumus oli 2 miljonit eurot. Kampaania algas 2010. aasta esimeses kvartalis ning see kestis kuni 2012. aasta märtsini.

Kampaania tulemusena:

- loodi kõigis ELi/EFTA keeltes spetsiaalne CE-märgise veebisait, mis on keskne koht CE-märgise kohta teabe saamiseks (<http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/cemarking/>);
- arendati välja teabestend kaubandusmessidel osalemiseks³⁴; korraldati koolitusseminare kõigis ELi/EFTA liikmesriikides (Šveitsi ja Liechtensteini jaoks oli ühine seminar);
- trükiti voldikuid ja brošüüre kõigis ELi/EFTA keeltes professionaalseks kasutamiseks ja tarbijatele; toodeti kaks videot ja reklaammaterjali; trükiti teabelehti kõigis ELi/EFTA keeltes, milles kirjeldati CE-märgise olukorda erinevates sektorites, ning avaldati erinevaid artikleid erialases meedias.

Tundub, et kampaania täitis oma ülesanded. Kampaania edukust näitavad tagasiside seminaridelt ja messidelt (suur osalejate arv³⁵ ja nende positiivsed kirjalikud

³³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. mai 2007. aasta otsus nr 624/2007/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse tollialane tegevusprogramm.

³⁴ Osaletud on järgmistel messidel: Hannoveri mess 2010 (aprill 2010), Paris Hopital Expo (mai 2010), London CEDIA EXPO (juuni 2010), Berlin IFA (september 2010), Madrid Orto Pro Care (september-oktoober 2010), Krakow Eurotool (oktoober 2010), Nürnbergi rahvusvaheline mänguasjames (veebruar 2011), Milaano mess (jaanuar 2011), Hannoveri Cebit (märts 2011), Brno (Tšehhi Vabariik) Amper (märts-aprill 2011), Hannoveri mess (aprill 2011).

³⁵ Seminare külastas umbes kaks tuhat osalejat huvirühmadest. Mõnel messil külastas kampaaniastendi üle kahe tuhande inimese ning ühe kaheksa külastaja arendas stendi personaliga tõsisemat vestlust.

hinnangud), suur nõudlus teabematerjalide järele³⁶ ning suur huvi trüki- ja internetimeedia³⁷ vastu.

Lisaks näitab suurem osa huvirühmade poolt CE-märgise kohta esitatud küsimustest seda, et huvirühmad on nüüd CE-märgise tähendusest rohkem teadlikud ning tunnevad paremini oma õigusi ja kohustusi. Kampaania jooksul on suurenenud huvirühmadelt komisjonile saadetavate kirjalike küsimuste arv. Küsimused ise on muutunud keerukamateks, mis näitab, et CE-märgise kohta teatakse rohkem kui enne. Lisaks vähendavad veebisaidil esitatud juhised võimalike vigade ja arusaamatuste võimalust.

5.2. Juhised valdkondlikule seadusandjale ja muudele huvirühmadele

CE-märgise õige kasutamine eeldab head arusaamist eri toodete suhtes kohaldatavatest vastavushindamismenetlustest. Selleks, et aidata seadusandjatel, riigiasutustel, akrediteerimisasutustel, vastavushindamisasutustel, ettevõtjatel ja muudel huvirühmadel valida õige vastavushindamismenetlus, on komisjon andnud järgmistes metoodilistes dokumentides konkreetsed juhised.

- Dokumendis SOGS-N593 EN või CERTIF 2009-03 „Orientations for selecting and implementing the modules of Decision 768/2008 and SMEs specificities in the area of conformity assessment” („Suunitlused otsuse 768/2008 moodulite valimiseks ja rakendamiseks ning VKEd e eripärad vastavushindamise valdkonnas”) antakse seadusandjale juhiseid vastavushindamismooduli valimiseks otsuses nr 768/2008/EÜ esitatud valikust. Lisaks antakse selle juhiseid vastavushindamist tegevatele teavitatud asutustele. Kooskõlas parema seadusloome eesmärkidega peavad valdkondlikud seadusandjad võtma arvesse toote keerukust, selles valdkonnas tegutseva ettevõtja suurust (nt VKEd), kõnealust tehnoloogiat, ohtu üldistele huvidele ning seda, kas tegemist on masstootmise või seeriaviisilise tootmisega. Sarnaselt peavad teavitatud asutused vältima ettevõtjate tarbetut koormamist, säilitades siiski avalike huvide kaitse nõuetekohase kõrge taseme.
- Dokument SOGS-N594 EN või CERTIF 2009-04 „Introduction to conformity assessment of the New Legislative Framework as laid down in Decision 768/2008” („Sissejuhatus otsuses 768/2008 sätestatud uue õigusraamistiku vastavushindamisse”) on suunatud vastavushindamisvaldkonda sisenejatele (seadusandja, teavitatud asutused, tootjad). Selles selgitatakse, mis on vastavushindamine, ning kirjeldatakse selle mehhanisme ja osa toote tarneahelas. Lisaks selgitatakse selles osalevate huvirühmade osa ning analüüsitakse üksikasjalikult otsuses 768/2008 määratletud vastavushindamismenetlusi.
- Dokument SOGS N612 EN või CERTIF 2009-08 „Using Harmonised Standards to assess the competence of Conformity Assessment Bodies in the context of the New Legislative Framework” („Ühtlustatud standardite kasutamine vastavushindamisasutuste pädevuse hindamiseks uue õigusraamistiku kontekstis”) on suunatud peamiselt akrediteerimisasutustele ja

³⁶

Jagatud on 60 000 voldikut ja brošüüri.

³⁷

Üle 140 meediaväljavõtte/publikatsiooni ajakirjades, uudiskirjades ja erialastel veebisaitidel.

selles kirjeldatakse, milliseid Euroopa Liidu Teatajas avaldatud ühtlustatud standardeid peavad vastavushindamisasutused iga vastavushindamismooduli puhul täitma selleks, et neid konkreetse mooduli puhul teavitataks.

Need dokumendid on kättesaadavad komisjoni veebisaidil³⁸.

³⁸

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/documents/certif_doc_en.htm.